

Biblické úvahy a ekumenické modlitby na osm dní roku 2025

1. DEN

„Věříme v jednoho Boha, Otce všemohoucího...“

Otcovství a péče Boha, který vládne vesmíru

Čtení z Písma svatého

Iz 63,15–17

Ž 139,1–3.13.23.24b

1K 8,5–6

Patristická četba¹

Z řecké tradice

Pohled' na tajemství lásky, a pak budeš moci rozjímat o Otcově lůně, které zjevil jednorozený Syn Boží. Sám Bůh je láska a skrze lásku se nám dává poznat. A zatímco podle své nevýslovné skutečnosti je Otcem, podle svého soucitu se pro nás stal matkou.

(Klement Alexandrijský [asi 150–215], Který boháč bude spasen? 37, 1–2)

K zamyšlení

1. Jak ve svém životě zakoušíme Boží otcovskou péči a mateřský soucit?
2. Co nám brání uznat každého člověka za dítě Boží?
3. Jak skutečnost, že Boha uznáme za Otce všech, ovlivňuje naše vnímání druhých a náš vztah k nim?

Modlitba

Dobrořečíme ti, Pane, Otče světél:

od tebe pochází každé dobro a každý dokonalý dar. **Ř Díky a chvála tobě, Pane.**

Ty jsi stvořil svět a vše, co je v něm, ty jsi Pán nebe a země.

Všem smrtelníkům dáváš život, dech a všechny věci. **Ř**

Stvořil jsi všechny národy, které žijí na zemi.

Pro ně jsi stanovil řád času a hranice prostoru.

Do lidských srdcí jsi vložil myšlenku věčnosti. **Ř**

---

¹ Od raně křesťanských autorů.

Nebeský Otče, ve své nesmírné dobrotě
nám skrze Zákona a Proroky nabízíš cestu života.
Milosrdný Otče, v Ježíši, svém Synu,
jsi oznámil radostnou zvěst o Božím království. Ř

Bože veškeré útěchy, povolej nás,
abychom tě následovali.
Upevni pro nás dílo našich rukou. Ř

Modleme se:

Otče soucitu,
obnov naši víru v tebe a sjednot' nás svou láskou,
abychom jeden ve druhém viděli tvé děti a tvořili jednotu.
Chválíme tě skrze Ježíše Krista, tvého jednorozesného Syna,
ve společenství Ducha Svatého.
Amen.

Alternativní patristická čtení

Ze syrské tradice

Kdo může s bdělou myslí rozjímat o Bohu a hledět na jeho vznešenost, uvažovat o jeho skryté přirozenosti a okem svého rozumu pohlédnout na tu čistou a svatou přirozenost, která nic nepotřebuje? [...] Ten, kdo prosí a žádá a naléhá na každého člověka, aby žil. Ten, který trpí, aby nám dal život, který nás hledá, aby nás našel, a má z našeho štěstí větší radost než my sami. Ten, který nás neustále prosí, abychom brali z jeho bohatství a hojně čerpali z jeho zásob, abychom byli bohatí z jeho pokladů a netrpěli chudobou. Ten, který se tolik neraduje ze svého života, ale spíše z toho, že žijeme my.

(Filoxén z Mabbúgu [asi 440–523], Rozprava 7)

Z latinské tradice

Zdrojem života je ono nejvyšší Dobro, z něhož všichni dostávají život, zatímco Ono samo má život v sobě. Ono od nikoho nic nepřijímá, jako by se snad ocitlo v nouzi, ale naopak uděluje dobro druhým a nepůjčuje si ho od druhých pro sebe, neboť nás nepotřebuje [...] Co tedy může být krásnějšího než se k Němu přiblížit, přilnout k Němu? Jaké potěšení může být větší? Kdo viděl pramen živé vody a ochutnal z něj, po čem jiném by mohl toužit?

(Ambrož Milánský [asi 337–397], Listy IV, 11, 18)

2. DEN

Stvořitele nebe i země“

Stvoření jako Boží dílo

Čtení z Písma svatého

Gn 1,1–5

Ž 148,1.3.9–14

Ř 8,19–23

Patristická četba

Z řecké tradice

Boha nelze vidět lidskýma očima, je možné ho vidět a vnímat jen skrze jeho prozřetelnost a skutky. Člověk, který pozoruje plně naloženou loď, jak vplouvá do přístavu, předpokládá, že má lodivoda, který ji řídí, a stejně tak musíme i my vnímat, že Bůh je lodivodem celého vesmíru, i když ho nelze vidět tělesnýma očima, protože je nepostižitelný. (*Theofilos z Antiochie [2. stol.], Ad Autolykus, I, 5*)

K zamyšlení

1. Věříme, že Bůh je přítomen v celém stvoření, byť je někdy obtížné jeho přítomnost vnímat.
2. Stvoření je Boží dar, často však vystavený utrpení, které působí lidé. Jak si můžeme lépe uvědomit svou odpovědnost za péči o ně a o jeho ochranu?
3. Pokud je to možné, pobuďte nějaký čas v přírodě a přemýšlejte o tom, jak nás spojuje se Stvořitelem.

Modlitba

Ř Blahoslavený jsi, Pane!

Chválíme tě a děkujeme ti, Bože vytrvalé lásky,
za nesmírná znamení tvé přízně
a milosrdenství projevené celému stvoření. **Ř**

Tys všechno stvořil
a prohlásil jsi to za dobré,
neboť tvůj Duch ve všem přebývá
a všechno patří tobě, Pane,
který všechno živé miluješ. **Ř**

Vyznáváme, Pane, tvou slávu
v nesmírných hvězdných prostorách vesmíru
i v nejnepatrnějších zárodcích života.
Děkujeme za dílo tvých rukou
a za stvoření všech lidí. **Ř**

Požehnaný jsi pro vzduch, který nám dává život.
Požehnaný jsi pro zemi, která nás sytí.
Požehnaný jsi pro vodu, která nám hasí žízeň.
Požehnaný jsi pro oheň, který nás hřeje. **Ř**

Mluvíme hlasem celého stvoření
a společně přinášíme každý zármutek i radost,
oslavujeme tě a vzdáváme ti díky.
Pane Bože, tys všechno stvořil
a brzy to proměníš a oděješ svou slávou. **Ř**

Modleme se:

Pane Bože, Otče světél,
posiluj naše srdce v očekávání a naději,
když usilujeme o jednotu
a společně se snažíme o harmonii celého stvoření.
Buďme hořícími lampami až do dne,
kdy tvůj Syn přijde ve slávě
se všemi svými svatými ve věčném království.
Požehnaný jsi nyní i vždycky a na věky věků.
Amen

Alternativní patristická čtení

Ze syrské tradice

První knihou, kterou Bůh dal rozumným bytostem, je povaha stvořených věcí.
Poučení zachycené inkoustem bylo přidáno až po prvotním hříchu.

(Izák z Ninive [7. stol.], *První sbírka*, 5)

Z latinské tradice

Vždyť všechny věci byly stvořeny z ničeho a opět by se propadly v nicotu, kdyby je
Stvořitel všeho neudržel svou rukou.

(Řehoř Veliký [asi 540–604], *Moralia in Job*, XVI, 37, 45)

3. DEN

„Věříme v jednoho Pána Ježíše Krista [...], [který] stal se člověkem“

Vtělení Syna

Čtení z Písma svatého

Jr 33,14–16

Ž 72,7.12.16–17

J 1,1–14

Patristická četba

Z arménské tradice

Vzal na sebe všechny lidské vášně s výjimkou hříchu. To znamená: hladověl ten, kdo dává pokrm všem živým. Žíznil ten, kdo dává vodu života svým věřícím. Únavu cítil ten, který je odpočinkem znavených. Spal ten, kdo vždy udržoval Izrael v bdělosti. Plakal ten, kdo všem stírá každou slzu z očí [...] Vzal na sebe naše pomíjivé tělo, aby ten, který nikdy nepomíjí, v tomto pomíjivém těle trpěl, a ten, který je nesmrtelný, v tomto smrtelném těle zemřel, a tak nás, kteří jsme se provinili, osvobodil.

(Řehoř ze Skevry [12./13. stol.], *O pravé víře a čistém jednání ve ctnostech*, 15–17)

K zamyšlení

1. Jak víra v Ježíše, vtěleného Božího Syna, inspiruje a utváří náš život?
2. Jak ve svém životě zakoušíme Kristovu útěšnou přítomnost?
3. Kdykoli vidíme někoho, kdo žízní nebo hladoví, pláče nebo trpí, je v něm přítomen Kristus.

Modlitba

Ř Sláva tobě, Kriste. Sláva tobě!

Ty, Slovo Boží, ses stal člověkem
a přišel jsi přebývat mezi námi.
Sdílel jsi ve všem náš život
a jako my všichni jsi zemřel. **Ř**

Synu Davidův, kterého očekávali spravedliví a proroci,
tys hlásal radostnou zvěst chudým,
oznámil jsi léto Hospodinovy milosti. **Ř**

Přišel jsi zlomit okovy otroctví,
všude jsi konal dobro,
otevíral jsi všem cestu k Bohu. **Ř**

Přišel jsi na svět jako křehký a chudý,
svou pokorou jsi udivil pyšné,
přitáhl jsi k sobě unavené a utlačované. Ř

Ty jsi Beránek Boží a náš Pastýř,
Služebník Boží a náš Pán:
pro nás ses stal hříchem, náš Vykupiteli. Ř

Modleme se:

Pane Bože, náš Otče,
přitáhni k sobě náš pohled,
abychom mohli společně kráčet z temnoty
do světla tvé tváře,
která se nám zjevila v Ježíši,
tvém Synu a našem bratru,
neboť on s tebou a Duchem Svatým
žije a kraluje nyní i na věky věků.
Amen.

Alternativní patristická čtení

Ze syrské tradice

Když nyní nejvyšší a nejnižší stvoření splynula v jedno, neexistuje již vysoké a nízké. Bůh se dokonce zjevil na zemi a naše [lidská] přirozenost vystoupila do nebe. Když k nám Bůh sestoupil, země se stala nebem, a když byl Syn z našeho rodu vzkříšen, nebe se stalo zemí. Tehdy se nebe a země staly jedním.

(Abdišo bar Bahríz [9. stol.], *Komentář k církevním slavnostem*, str. 58)

Z řecké tradice

To je milost Páně a to jsou Pánovy prostředky k nápravě lidských synů. Trpěl totiž, aby připravil netečnost k utrpení pro ty, kdo trpí v něm. Sestoupil, aby nás povýšil. Podstoupil početí, abychom milovali toho, kdo není zplozen. Sestoupil do porušitelnosti, aby na sebe porušitelnost vzala nesmrtelnost. Stal se pro nás slabým, abychom my nabyli síly. Sestoupil do smrti, aby nás obdařil nesmrtelností a dal život mrtvým. Zkrátka se stal člověkem, abychom my, kteří jako lidé umíráme, mohli znovu žít a smrt nad námi již nevládla.

(Atanáš Alexandrijský [asi 295–373], *Slavnostní listy*, 10, 8.19)

4. DEN

„Byl za nás ukřižován [...], umučen a pohřben. Třetího dne vstal z mrtvých“

Velikonoční tajemství: Ježíšovo utrpení, smrt a zmrtvýchvstání

Čtení z Písma svatého

Ex 3,7–8

Ž 16,5.7.10.11

Fp 2,5–11

Patristická četba

Z latinské tradice

Bůh Otec ve svém nesmírném milosrdenství poslal své stvořitelské Slovo, které přišlo, aby nás vysvobodilo. Přišlo právě tam, kde jsme ztratili život, a zpřetrhalo pouta našeho otroctví. Jeho světlo se objevilo a zahnilo temnotu vězení, posvětilo naše zrození a zničilo smrt, když uvolnilo všechny okovy, kterými jsme byli spoutáni.

(Irenej z Lyonu [asi 135–198], *Důkaz apoštolského kázání*, 38)

K zamyšlení

1. Víme, že všichni zemřeme. Jak víra v Ježíše, který porazil smrt, mění náš pohled na tuto skutečnost?
2. „Bůh se nechává vytlačit až na samý okraj, až na kříž, Bůh je ve světě bezmocný a slabý a právě tak – jedině tak – je s námi a pomáhá nám.“
(*Dietrich Bonhoeffer*)
3. Jako Zmrtvýchvstalý je Ježíš s námi až do konce časů. V čem nás jeho blízkost posiluje v každodenním životě?

Modlitba

Ř Sláva a chvála tobě, Pane.

Požehnaný jsi, Kriste, prvorozený všeho tvorstva:
jsi korunován slávou a ctí. Ř

Před tvým jménem se sklání každé koleno na nebi, na zemi i pod zemí
a každý jazyk vyznává, že ty jsi Pán. Ř

Radujme se a zpívejme ti chvalozpěvy, Kriste, milovaný Synu Otce:
ty jsi Zmrtvýchvstalý a voláš nás, abychom žili v tobě. Ř

Klaníme se ti, oslavujeme tě, neboť ty jsi Král králů a Pán pánů,
tys nám otevřel nebeské království. Ř

Vzdáváme ti díky po všechny časy a dobrořečíme tvému jménu:
jsi s námi po všechny dny až do konce časů. Ř

Modleme se:

Pane, náš Bože,
oslavil jsi svého Syna Ježíše,
když jsi nás osvobodil od smrti.
Skrze jeho zmrtvýchvstání
probud' i naše dřímající srdce,
osviť všechny, kdo tě hledají,
a dej, ať nad námi zazáří jitřenka,
Ježíš Kristus, Živý, který je Pán na věky věků.
Amen.

Alternativní patristická čtení

Z řecké tradice

Spasitel sestoupil na zem pohnut soucitem s lidstvem. Ještě než přijal utrpení kříže a vzal na sebe naše tělo, zakusil všechny naše bolesti. Kdyby totiž netrpěl, nepřišel by žít lidský život. Nejprve trpěl, pak sestoupil a ukázal se nám. Co je tím utrpením, které pro nás podstoupil? Je to utrpení lásky.

(Órigenés z Alexandrie [asi 185–254], *Homilie o Ezechielovi*, 6, 6)

Ze syrské tradice

Tělo ti děkuje, že bylo tvým ponížením zachráněno.
Byla to zbloudilá ovce
a číhal na ni lev, aby ji roztrhal.
Tou neviditelnou šelmou, která ji trhala na kusy, je hřích.
Když David uchránil beránka,
vlastní život si zachoval.
Tys ale za naše tělo vydal své tělo
té smrti, která nás pohltila,
ale nenasytila se jím.

(Efrém z Nisibis [asi 306–373], *Hymnus o panenství*, 37, 5)

5. DEN

„Věříme v Ducha Svatého, [...] Dárce života“
Duch Svatý, dárce života a radosti

Čtení z Písma svatého

Ez 36,24–28

Ž 104,24–25.27–29.33–34

J 3,4–8

Patristická četba

Ze syrské tradice

Není správné říkat, že nás Duch opouští, když zhřešíme, aby se vrátil, až budeme činit pokání [...] K čemu mi bude, když ve mně přebývá jen tehdy, jedná-li spravedlivě? Jestliže ve mně nepřebývá v době pádu, nepodává mi ruku a nepozvedá mě, jak pocítím jeho pomoc? Který lékař opustí pacienta, když ten onemocněl, a vrátí se k němu, až se uzdraví? Není snad užitečnější, aby s nemocným byl právě v době jeho nemoci?

(Filoxén z Mabbúgu [asi 440–523], *O přebývání Ducha Svatého*)

K zamyšlení

1. Boží Duch každý den obnovuje tvář země a zve nás ke spolupráci.
2. Jaké jsou zdroje radosti v mém životě a jak souvisejí s Duchem Svatým?
3. Kde vidíme působení Ducha Svatého, který překonává naše rozdělení a vede nás k hlubší jednotě? A jak se na tomto působení můžeme podílet?

Modlitba

Ř Amen, amen! Aleluja!

Ty jsi Duch vdechnutý Adamovi do tváře:
z masa tvoříš živou lidskou bytost. **Ř**

Ty jsi Duch, kterého nám dal Zmrtvýchvstalý:
jsou nám odpuštěny hříchy. **Ř**

Ty jsi Duch seslaný o Letnicích:
otevřel jsi evangeliu cestu ke všem lidem. **Ř**

Ty jsi Duch, který oživuje naši modlitbu:
Drží nás Boží láska. Ř

Ty jsi Duch Boží vylitý na mrtvé:
hroby se otevrou a zemřelí vstanou Ř.

Modleme se:

Bože, náš Otče,
tys nám zjevil úžasné tajemství svého života,
když jsi poslal na svět svého Syna
a podělil se s námi o svého Ducha svatosti a radosti.
Radujme se z Ducha,
který obnovuje tvář země a vede nás k jednotě.
Vyznáváme svou víru v tebe,
jediného Boha, třikrát svatého:
Otce, Syna a Ducha Svatého.
Požehnaný jsi nyní i navěky.
Amen.

Alternativní patristická čtení

Z řecké tradice

To je můj Bůh, Pán všeho, jenž sám roztáhl nebesa a pod nimi upevnil šířku země, [...] jenž založil zemi nad vodami a vdechl do ní oživujícího ducha. To jeho dech osvětluje celek, a kdyby on svůj dech zadržel, celek by docela zanikl. Tím dechem mluvíš, člověče, jeho Duchem dýcháš, a přece ho neznáš!

(Theofilos z Antiochie [2. stol.], *Ad Autolykus*, I, 7)

Z latinské tradice

„Váš nebeský Otec dá dobrého Ducha těm, kdo ho prosí.“ To je ten Duch, díky němuž se do našich srdcí rozlévá láska, a ta nás vede, abychom zachovávali Boží přikázání, když milujeme Boha i bližního. To je ten Duch, díky němuž voláme: „Abba, Otče.“ Tento Duch nám tedy dává schopnost prosit, a téhož Ducha toužíme přijmout. To on nás nutí hledat a my toužíme ho najít.

(Augustin z Hippa [354–430], *Výklad žalmu 118*, 14, 2)

6. DEN

„Věříme v [...] církev“
Církev: společenství věřících

Čtení z Písma svatého

Iz 2,2–4

Ž 133

Ef 4,1–6

Patristická četba

Z latinské tradice

Církev je jedna a rozprostírá se do dálky i širě tím, jak roste její plodnost. Jako má slunce mnoho paprsků, ale jen jedno světlo, a strom má mnoho větví, ale jeho síla se zakládá jen v jediném houževnatém kořeni, [...] stejně tak církev, prozářená světlem Páně, rozlévá své paprsky po celém světě, ale je to jen jediné světlo, které se všude rozptyluje, a jednota těla se netříští. Ve své hojné plodnosti rozprostírá své ratolesti po celém světě.

(Cyprián z Kartága [asi 210–258], *O jednotě církve*, 5)

K zamyšlení

1. Církev je povolána nést Kristovo světlo do celého světa.
Jak tuto skutečnost vnímáme ve svém životě a okolí?
2. Přestože v Kristu je církev jedno tělo, historicky jsou církve rozděleny.
Jak prožíváme bolest tohoto rozdělení?
3. Církev jako společenství Ducha Svatého, dárce pokoje, je poslána žít a šířit ve světě poselství pokoje. Jak mohou církve svým členům umožnit, aby toto poslání naplňovali?

Modlitba

Ř Pane, vyslyš naši modlitbu!

U prázdného hrobu jsi zprávu o svém zmrtvýchvstání svěřil ženám:
zbav všechny, kdo hlásají evangelium, veškerého strachu. **Ř**

Na cestě do Emauz jsi učedníkům vysvětloval Zákon a Proroky:
otevři i nám mysl, abychom porozuměli Písmu. **Ř**

Ve večeradle jsi svým přátelům předal dar svého pokoje:
pomoz nám, abychom si tento pokoj zachovali vzájemnou láskou. **Ř**

Na břehu jezera jsi Petra ustanovil pastýřem svého stáda:
podpírej svým Duchem ty, kdo vedou naše společenství. Ř

Než ses vrátil k Otci, shromáždil jsi na Olivové hoře rozptýlené učedníky:
daruj těm, kdo v tebe věří, jednotu ve víře a lásce. Ř

Modleme se:

Bože nebe a země,
tvůj Syn Ježíš Kristus tě zjevil jako našeho Otce
a slíbil nám dar Ducha Svatého:
dej své církvi sílu překonat pohoršení z toho, že jsme rozdělení,
abychom mohli vydávat svědectví o tvém životě ve společenství
skrze jednotu víry, kterou vyznáváme,
a lásku, kterou jeden druhému sloužíme.
Skrze Krista, našeho Pána.
Amen.

Alternativní patristická čtení

Z arménské tradice

Svatí otcové a učitelé pravdy! Vůdci a pastýři Kristova stáda! Vy, kteří předsedáte Božímu domu a spravujete jej! Vidím vás dnes shromážděné v jednom duchu a v jednom těle, jak věrně lnete k tomu, který je hlavou všech. Kdo vás přivedl do tohoto klidného přístavu pokoje, ó mírotvorci světa, ne-li Duch Svatý, který nám byl dán z nebe jako náš pokoj? A za jakým účelem, ne-li proto, abyste začali stavět zbořený a zničený Boží chrám, který původce zla strhl?

(Nerses z Lambronu [1152–1198], *Synodální promluva*)

Z řecké tradice

Ačkoli jsou v církvi mnozí a nesčetní lidé – muži, ženy i děti, různí a do hloubky odlišní původem a vzhledem, národem a jazykem, způsobem života a věkem, vědomostmi a uměním, způsobem života, zvyky a sklony, vědami a poctami, osudem, temperamentem a zvyky –, všichni jsou v [církvi] a skrze ni jsou všichni obnovováni a znovu stvořeni v Duchu. Všem stejně dává a propůjčuje tutéž božskou podobu a příslib: být vírou v Kristu, nosit jeho jméno a mít s ním tentýž vztah. Ten je prostý, nerozdělený a nedělitelný, a nedovoluje již uznat ani existenci mnoha a nepopsatelných rozdílů, které jsou mezi nimi, neboť všichni se všeobecně vztahují k [církvi] a v ní se setkávají.

(Maxim Vyznavač [asi 580–662], *Mystagogie*, 1)

7. DEN

„Vyznáváme jeden křest“
Křest ve smrt a zmrtvýchvstání Páně

Čtení z Písma svatého

Mi 7,18–19

Ž 51,3.9.12.14

Mt 28,16–20

Patristická čtení

Z řecké tradice

Tak velická je síla víry v Krista, tak velická je hojnost jeho milosti: jako ohnivý živel, když se setká s rudou z dolu, hned z hlíny vytvoří zlato, ještě mnohem více proměňuje křest ty, kdo jsou obmyti, a tvoří z nich zlato místo hlíny. Duch tehdy vpadne do naší duše jako oheň, spálí „obraz pozemský“ a vytváří „obraz nebeský“ – čerstvě vyražený, jasný a třpytivý, jakoby z pece.

(Jan Zlatoústý [asi 350–407], *Homilie na Janovo evangelium*, X, 2)

K zamyšlení

1. Křesťané jsou pokřtěni v Kristovu smrt a zmrtvýchvstání. Co pro nás náš křest dnes znamená?
2. Hřích nás nejrůznějšími způsoby znetvořuje, Bůh nás však od tohoto ponížení křtem osvobozuje.
3. Jak se vyznání, že „jeden je Pán, jedna víra, jeden křest“ (Ef 4,5), navzdory různým církevním tradicím a zvyklostem projevuje na našich vztazích s ostatními křesťany?

Modlitba

Ř Děkujeme ti, Pane, a dobrořečíme tvému jménu!

Za to, žes nás ve křtu povolal k víře,
za společenství, které sdílíme v nové smlouvě,
za tvou přítomnost ve svaté církvi. Ř

Za svědectví pronásledovaných křesťanů,
za utrpení jejich mučednictví,
za jejich účast na Kristově utrpení. Ř

Za všechny služebníky společenství,
za ty, kdo svou modlitbou a prací usilují o smíření církví,
za ty, kdo svůj život zasvětili jednotě. Ř

Modleme se:

Bože, náš Otče,
chválíme tě a dobrořečíme tvému jménu.
Přijmi náš dík za jednotu,
se kterou už nyní křesťané vyznávají Pána Ježíše.
Kéž brzy přijde den,
kdy se církve budou navzájem uznávat
v jenom společenství podle tvé vůle
tak, jak se za ně modlil tvůj Syn.
Prosíme o to v síle Ducha Svatého.
Amen.

Alternativní patristická čtení

Ze syrské tradice

Boží Syn sestoupil z nebe, stal se člověkem
a vyzvedl tě z propasti, aby ty ses stal synem Božím.
Stal se tvým bratrem v lůně plném svatosti
a učinil tě svým bratrem v lůně křtu. [...]
Skrze vodu tě spolu se sebou učinil synem pro Boha,
takže ten, který je Jednorozený, získává bratry skrze druhé zrození.
On sám se totiž stal člověkem druhým zrozením
a skrze toto druhé zrození tě učinil synem pro Boha.

(Jakub ze Sarugu [asi 451–521], *Rozprava* 10)

Z latinské tradice

Člověče, neodvážil ses pozvednout tvář k nebi, obrátil jsi zrak k zemi, a náhle jsi
přijal Kristovu milost [...] Pozvedni tedy své oči k Otci, který tě zplodil skrze křest,
k Otci, který tě vykoupil skrze Syna, a řekni: „Otče náš!“

(Ambrož Milánský [asi 337–397], *Svatosti*, V, 19)

8. DEN

„Očekáváme vzkříšení mrtvých a život budoucího věku“

Očekávání Božího království a budoucího života

Čtení z Písma svatého

Zj 21,1–4

Ž 85,9.11–13

L 12,35–40

Patristická četba

Ze syrské tradice

Kdo žije v lásce v tomto stvoření, dýchá život, který pochází od Boha. Už na tomto světě dýchá vzduch znovuzrození. Z tohoto vzduchu se spravedliví budou radovat při vzkříšení. Láska je království, které náš Pán tajemně slíbil učedníkům, pokrm, který budou jíst v jeho království: „Budete jíst a pít u stolu mého království.“ Co by měli jíst, když ne lásku? K nasycení lidí stačí láska, ne jídlo a pití. To je víno, které rozveseluje srdce člověka. Blahoslavený je ten, kdo se tohoto vína napije!

(Izák z Ninive [7. stol.], První sbírka, 43)

K zamyšlení

1. Láska bude realitou Božího království. Konkrétní skutky milosrdné lásky toto království zpřítomňují v našem životě.
2. Jak můžeme my, kdo žijeme v očekávání Božího království, ztělesňovat znamení přicházejícího Božího království pro dnešní svět?
3. Jsme povoláni, abychom očekávali druhý příchod Páně. Jak se na něj máme připravit?

Modlitba

Ř Ježíš Kristus je Pán, ke slávě Boha Otce.

Kriste, náš Pane, ty ses pro nás stal chudým a slíbil jsi, že chudí dostanou nebeské království, naplňuješ nás svým bohatstvím. **Ř**

Pane Ježíši, tichý a pokorný srdcem, ty zjevuješ nový svět těm, kdo ti důvěřují, a dáváš nám svou plnost. **Ř**

Kriste, náš Pane, ty ses modlil s tváří skloněnou k zemi, tys v zármutku ukázal cestu útěchy, jsi radost, kterou nám nikdo a nic nemůže vzít. **Ř**

Pane Ježíši, který svrháváš vládce a mocné,
zatímco tvůrce pokoje odíváš do slavného roucha,
proměňuješ nás ke svému obrazu. *℟*

Kriste, náš Pane, ty jsi milosrdný a soucitný,
tys na kříži odpustil zločinci, který vedle tebe umíral:
pamatuj na nás, prosíme, až přijdeš do svého království. *℟*

Modleme se:

Kéž, Pane, brzy přijde tvůj velký a slavný den!
V temnotě kolem nás se mnozí už ani neodvažují doufat:
chraň plamen víry v srdcích slabých a trpících.
Ať se církev stane věrnou hlasatelkou toho,
že Ježíš Kristus, tvůj Syn, zvítězil nad smrtí,
a udržuje živou naději na jeho návrat ve slávě.
Neboť on je Živý, s tebou a Duchem Svatým,
nyní i na věky věků.
Amen.

Alternativní patristická čtení

Z řecké tradice

Tys nás, Pane, zbavil strachu ze smrti. Z konce tohoto života jsi pro nás učinil začátek života pravého. Tys našemu tělu dal na čas spočinout ve spánku a znovu je probouzíš s posledním zatroubením. Naši zemi, kterou jsi vlastníma rukama vytvaroval, odevzdáváš zemi do úschovy a to, co jsi odevzdal, si jednou zase vezmeš nazpět a naše smrtelné a nevzhledné ostatky proměníš nesmrtelností a krásou [...] Připravil jsi nám cestu vzkříšení, neboť jsi prolomil brány pekel a přemohl toho, kdo měl smrtící moc.

(Řehoř z Nyssy [asi 335–395], *Život svatě Makriny*, 24)

Z latinské tradice

Skrze naději nás Bůh kojí, živí, posiluje a dává nám útěchu v tomto strastiplném životě. A v této naději zpíváme „aleluja“. Jen pohleď, jaká radost je v naději! Jaká může být skutečnost? Ptáte se: „Co to může být?“ Poslechněte si, co je řečeno: „Jsou omámeni hojností tvého domu.“ To je skutečnost, k níž naděje směřuje. Žízníme a hladovíme, musíme tedy být i nasyceni. Hlad na cestě, nasycení po návratu. Kdy budeme nasyceni? „Nasytím se, až se zjeví tvá sláva.“ [...] Pak to bude „aleluja“ ve skutečnosti, zatímco teď je jen v naději.

(Augustin z Hippo [354–430], *Kázání*, 255, 5)